Lesson Twelve- קדיש וברכות קריאת שמע

Source 1

סידור רב סעדיה גאון

יתגדל ויתקדש שמיה רבה ויגיבון אמן (ועונים אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלך מלכותיה ויצמח פרקניה בחייכון וביומיכון ובחיי כל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן

ועונים אמז ופותח לחם

ויגיבון אמן ויפתח להם

יהי שמיה רבה מברך לעלמא ולעלמי עלמיא יתברך ויגיבון אמן [ועונים אמן] ישתבח יתפאר יתרומם יתעלה ויתנשא ויתקלס שמיה דקודשא בריך הוא ויגיבון אמן [ועונים אמן] לעילא מכל ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן

Source 2

רמב"ם סדר התפילות

נוסח הקדיש. יתגדל ויתקדש שמיה רבה בעלמא דיברא כרעותיה / וימלך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה בחייכון וביומיכון ובחייהון ווביומיהן) דכל בית ישראל בעגלא ובומן קריב ואמרו אמן יהא שמיה רבה מברך לעלמא ולעלמי עלמיא' יתברך ישתבה בעגלא ובומן קריב ואמרו אמן יהא שמיה דמודשא בריך הוא לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן.

Source 3

ספר סדר היום סדר תפלת שחרית בשבת-ואומר קדיש ומוסיף ביה ויבא קץ משיחיה ויפרוק עמיה ולא ידעתי מעם נכון מה ענין הוספה זאת בשבת יותר מבימי שאר החול ועוד מה שינוי יש בין ויקרב משיחיה לויבא קץ משיחיה עוד ויפרוק עמיה למה אין אנו אומרים אותו בחול ואם אצ"ל אותו שכוונת הענין כך הוא למה אנו מפרשין אותו בשבת יותר מבחול ואפשר לומר שכיון שהשבח הזה של קדיש הוא שבח גדול ונורא מאד ומפני זה נתקן בלשון תרגום שלא יבינו בו ויקטרגו עלינו ומפני זה כל מה שאנו יכולים לקצר בענין אנו מקצרים כדי להנצל מהקטרוג וכל זה הוא בימי החול שאנו מפחדים מכחות המומאה אבל בשבת שאנו בני מלכים וכל המקמרגים ספו תמו אנו מבארים יותר ענין שאלתינו ואין אנו מפחדים והוא מעמא דמסתבר והוא סוד כי בשבת אנו למעלה מעולם המלאכים כאשר ידוע ליודעי חז בסוד עולם הבריאה ועולם היצירה זה לחול וזה לשבת:

Translation: He then recites Kaddish and adds V'Yavoh Kaitz Mishichei V'Yifrok Amei. I do not really know the correct answer as to why we add those words on Shabbos but not on weekdays. In addition, what is different about saying V'Yikareiv Mishichei or V'Yavoh Kaitz Mishichei and V'Yifrok Amei, why do we not say these words on weekdays as well? It is possible to explain that since those words of praise constitute a high level of praise which explains why the words are said in Aramaic so that those who prosecute us in heaven do not understand the words, we shorten the prayer on weekdays when we are

afraid of the powers of the impurity that may lend support to those who prosecute us. However, on Shabbos we are looked upon as the sons of angels and those who seek to prosecute us are powerless to harm us. On that day, we expand upon our request because we are not in fear of the prosecutors. That reason has validity and that is one of the secrets of Shabbos. On that day we are considered to be on a level above the angels. That is a known fact to those who have intimate knowledge of the secrets of Olam Ha'Briya and the Olam Ha'Yetzira, one which concerns weekdays and one which concerns Shabbos.

Source 4-Sephardic Siddur-1951

קרושים ככל יום והגקונים כתכו על שם שכע כיום חלכתיך: 1. מכחגני! בעור ליוורנו יע"א לחוסיף כשכת כקריש זח ולומר וילמת פורקכים ויכעי קץ משיתים יישכלל סיפלים ויפרוק עמים כי כשכת שהמקערגים ספו תמו! אבו מכארים יותר וכן אין מנחגכו לעמור כשאומרים קריש וכן סים כוסני! מסרי"ל וחרכ כעל ככ"חג וכן לא כעניות איש"ר וכ"כ סאר"י:

Source 5-Sephardic Siddur-1840

כבכת וכי"ם יש אומרים נוסח זה:

הַיכָּלֵיה יּ וְיִפְּתְלְּמָא הִי בְּרָא כִּרְעוֹתֵיה וְישַּׁכְלֵל יַתְּכוּתִיה וְיַצְמַח פְּרָקְנִיה וְיִפְּלִמָּא הִי בְרָא כִרְעוֹתִיה וְישַּׁכְלֵל יִתְּנִדָּל וְיִרְּקַהַשׁ שְׁמֵיה רַבָּא בִּעלְמָא הִי בְרָא כִרְעוֹתִיה וְישַּׁכְלֵל

בחייכון וכו׳ עד דחמירן בעלמה וחמרו המן :

ספר כתר שם מוב-Source 6

קדיש לראש השנה. לכונו השמים בתבונה.

וכו סעיף אחד.

מנהג לונדון בקדיש של ר״ה ויה״כ לומר אחר
ויצמח פורקניה, "ויבע קץ משיחיה, וישכלל
הי כליה, ויפרוקית עמיה״ ואומרים כן רק
בערבית של ליל ראשון של ר״ה בקדיש שקודם
ברכו. ובשחרית בקדיש שלאחר ישתבח, וכן בליל
יה״כ ויומו ושאר הקדיש״ נאמרים כככל יום. ובאמש״
נוהגים כן גם בליל שני של ר״ה ויומו, והספרדים
שבגיבאלמאר מימוואן, מלמסאן, ווארהאן, וליוורנו,
נוהגים לומר כן בשבח וי״ם ובימים נוראים, אבל
הספרדים שבא״י וסת״מ לעולם אינם אומרים הוספה
זו. (ייב)

Translation: It is the custom in London to add to Kaddish on Rosh Hashonah and on Yom Kippur after V'Yatmach Purkunei the following words: V'Yavah Kaitz Mishichei, V'Yishchol Haichalei, V'Yifrok Amei but only during the Kaddish that precedes Barchu before Tefilas Arvis on the first night of Rosh Hashonah but for the Kaddish that follows Yishtabach, and throughout Yom Kippur, the other Kaddeishim are said without those additional words. In Amsterdam it is customary to add those words on the second night of Rosh Hashonah and during the day. The Sephardim in Gibraltar, Tetouan (North

Morocco), Tlemcen (North Algeria), Varhan (?) and Livorno, follow the custom to say those words on Shabbos, Yom Tov and the High Holidays, but the Sephardim in Israel and in ST"M, never add those words to Kaddish.

Source 6-ספר כתר שם טוב-Footnote

מעם למנהג לונדון ואמש' שאינן אומרים הוספה זו גם בשבת וי"ם, משום שבאלו הומנים אין שטן ואין פגע רע. זאין מקמרג שיכולים לקמרג על ישראל, ומשו"ה אין צורך להרבות מילים בקדיש, אבל בר"ה ויות"כ שהם ימי הדין הוא הוטן הנאות להתפלל עליהם. ומעם לערי המערב שנותנין לומד כן גם בשבת ויו"ט ס"ל כי אלו הימים הם היותר מסוגלים לשפוך שית לפני אל שיתגלה משיחנו ויבנה היכלנו וכו' (מחזור קטן ליורנו 1562 הפלת החודש בשלוטית הלב דמ"ר).

Translation: In London and Amsterdam it is not their practice to add these words on Shabbos and Yom Tov because on those days the Satan remains quiet. There are no evil forces working against the Jewish People. No entity is prosecuting the Jewish People so it is not necessary to add words to Kaddish. However, on Rosh Hashonah and on Yom Kippur, days of judgment, it is an appropriate time to add those words. The people of the East would also add the words on Shabbos and on Yom Tov because they viewed those as favorable days on which to put forth our request that G-d bring forth the Moshiach and rebuild His home.

נוסח רומניא-Source 7

לבנול להלולים להלולים להלולים לאלים להלולים ל

Source 8

ערוך השולחן אורח חיים סימן נו'–ובנוסח ספרד מוסיפין ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה ויש גורסין קץ משיחיה אמנם באמירת וימליך מלכותיה ממילא דהוא ביאת המשיח כמובן:

Translation: In the Sephardic Rite, they add: V'Tatzmach Purkanei V'Yikarev Mishichei. Others say: Kaitz Mishichei. Nevertheless the words: V'Yamlich Mulchusei represent the same theme; i.e. the coming of the Moshiach.

אַתָּה יְיִ אֶלבּינוּ כֶּלֶךָ הָעוֹלָם יוצר אוֹר ובוֹרֵ׳׳ אַלֵּינוּ כֶּלֶךָ הָעוֹלָם יוצר אוֹר ובוֹרִ׳׳ חשֶׁךְ עְשֶׁה שָׁלוֹם ובוֹרֵא אֶרֹּ הַכִּל הַפֵּאִירְּ לָאָרֶץ וְלְדָרִים עָלֶיהָ הַסְחַרֵּשׁ טוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּפִיר בַּעְשַׂה בְּרָאשִׁיתְ.

בַעְשֵׂה בְרָאשִׁית: בָּאָטוֹר לְעוֹשֶׂה אוֹרִים נְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם הַבְרֵאשִׁית: בָּאָטוֹר לְעוֹשֶׂה אוֹרִים נְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם הַבְרֵאשִׁית: בָּאָטוֹר לְעוֹשֶׂה אוֹרִים נְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם הַבְּרֵאשִׁית: הַבָּאמוֹרוֹת: הַבָּאוֹרוֹת: הַבְּאוֹרוֹת:

נוסח אשכנו-Source 8-נוסח

המחדש במובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. כאמור, לעשה אורים גדלים, כי לעולם חסדו. המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים, ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית.

Source 9

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) קריאת שמע וברכותיה –ופותח שליח צבור ואומר ברוך אתה ה' א–להינו מלך העולם יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל. המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים, המחדש מובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך. המלך המרומם לבדו מאז המשובח והמפואר והמתנשא מימות עולם. אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עוזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו.

סדר רב עמרם גאון (הרפנם) קריאת שמע וברכותיה–לא–ל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקיים זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות. עושה חדשות. בעל מלחמות. זורע צדקות. מצמיח ישועות. בורא רפואות. נורא תהלות. אדון הנפלאות. <u>המחדש מובו</u> בכל יום תמיד מעשה בראשית. כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו. ברוך אתה ה' יוצר המאורות.

Source 10

מחזור וימרי סימן פמ'–ברוך אתה ה אלהינו מ"ה יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל: המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים <u>ובטובו מחדש</u> בכל יום תמיד מעשה בראשית:

מחזור וימרי סימן פמ–<u>ומחדש במובו</u> בכל יום תמיד מעשה בראשית. כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו בא"י יוצר המאורות:

> בּצְמָיחַ יְשִׁוּעוֹת אֲרוֹן הַנְפְּלָאוֹת: הַבְּחֲדֵשׁ טובו בְּכָל יוֹם תָּכִיר. בַּעֲשֵׂה בָרִאשִׁית: בָּאָטוּר לְעוֹשֶׂה אוֹרִים נְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ וּבְתַסְרוֹ נְתָנָם לְהָאִיר עֵל הָאָרֶץ בָּרוּךְ אֲהָה יָיִ יוֹצֵר ה הַבְּאוֹרוֹת:

Source 11

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קד' עמ' א'–ואמר רב יהודה אמר שמואל: המבדיל צריך שיאמר מעין חתימה סמוך לחתימתו. ופומבדיתאי אמרי: מעין פתיחתן סמוך לחתימתן.

Translation: And Rab Judah said Samuel's name: He who recites Havdalah must say something in the nature of the conclusion near to its conclusion. While the Pumbeditheans maintain: He must say something about the theme of the Bracha at the commencement of the Bracha just as he does before its conclusion.

Source 12

6- והכי אמר רב סעדיה גאון ז"ל מי שחתם אור חדש הוא תועה לפי שלא תקנו מי שחתם אור חדש הוא תועה לפי שלא תקנו חכמים ברכה זו על האור העתיד לימות המשיח אלא על אור היום המאיר בכל יום כמה שאנו מברבין בערב המעריב ערבים הלכך מאן דמדכר ליה שפיר דמי לשתוקיה, אלא כשמגיע להמחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית ידלג ויאמר כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו ברוך אההה' יוצר המאורות"

Translation: This is what R' Sa'Adiya Gaon, z''l, said: He who concludes the first Bracha of Kriyas Shema in Tefilas Shacharis with the line: Ohr Chadash, a new light, is in error because the first Bracha of Kriyas Shema in Tefilas Shacharis was not composed to represent the theme of the light we expect in the future with the coming of the Moshiach. Instead, our Sages composed the Bracha to represent the light that shines each day. That is similar to what we describe in Tefilas Arvis as to how G-d brings on darkness each night. Therefore if someone recites the line of Ohr Chodosh, it is appropriate to silence the prayer leader. Upon reaching the words: Ha'Michadesh B'Chol Yom Tamid Ma'Aseh Bereishis skip to the words: K'Amoor L'Oseh Orim Gedolim Ki L'Olam Chasdo. Baruch Ata Hashem Yotzer Ha'M'Oros.

Source 13-Minhag Carpentras 1800's

אַרוֹן הַנְּפְּלְאוֹת: הַכְּחַרְשׁ טובוֹ בְּבָל יוֹכֹם הָמִיד מִעֲשֵׁרֹ, בָראשִיתוֹ בָּאָמוֹר לְעשׁה אוֹרִים נְרוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַכְּרוּ וְהַתְּקִין מָאוֹרוֹת לְשׁמֵחַ עוֹלָם בָרוֹךְ אַתָּה יִיִיוֹצֵר הַמְאוֹרוֹת:

Source 14-Current Sephardic Practice

הַנְּפְּלָאוֹת. הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֲשֵׁה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר לְעשֵׁה אוֹרִים גְּדֹלִים. כִּי לְעוֹלְם הַסְּדוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹנָשִּה, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

Source 15

שו"ת הרא"ש כלל ד' סימן כ'–צרפתים אינם אומרים: ואור חדש על ציון תאיר, כי אין זה לא מעין חתימה ולא מעין פתיחה; ואני אומר שהוא מעין חתימה ופתיחה כי יוצר אור, היינו אור שברא הקדוש ברוך הוא בששת ימי בראשית, ולא היה העולם כדאי להשתמש בו, גנזו לצדיקים לעתיד לבוא. ועל אותו אור נאמר: (ישעיהו ס', ג') והלכו גוים לאורך, והיינו אור חדש של ששת ימי בראשית, שעתיד הקדוש ברוך הוא לחדשו לנו, אמן במהרה בימינו יבנה.

Translation: The French Jews do not recite the line that begins Ohr Chodosh, etc. because that line does not reflect either the opening words of the Bracha or the concluding words. However, I say that the words do reflect both the opening words of the Bracha and the concluding words. When we say that G-d is the creator of light that includes the light that G-d created during the six days of creation. The world was not worthy of that light so G-d set that light aside to be used later for the benefit of the righteous. Concerning that light

we find it written: (Yeshayahu 60, 3) And the nations shall come to Your light. That reresents the light that G-d created during the six days of creation which G-d will reveal once again. Amen. May it occur soon within our lifetimes.

Source 16

ספר שבולי הלקם ענין תפילה סימן יג'-ויש שמסיימין בה ונזכה כלנו מהרה לאורו למענך יוצר אור בא"י יוצר המאורות כדי להזכיר בה מעין חתימה בהדיא ולהסתלק מן הספק וכן ראוי והגון. וכן מצאתי בשם רב שרירא גאון זצ"ל שהשיב ואשר אמר מר רב סעדיא גאון זצ"ל שאין שליח צבור רשאי לומר ואור חדש לא כך הוא אצלנו אלא בשתי ישיבות מעולם אומרים ואור חדש על וכו' ולא על אותו האור מברכין אלא הזכרה בעלמא שמזכירין אותו ומי שאינו אומר לא הפסיר.

Translation: Others end the Bracha differently. May we all merit soon to experience that light because of You, the creator of light. Baruch Ata Hashem Yotzer Ha'M'Oros. For those who recite those words, the closing words clearly match the words in the concluding Bracha. That takes away the doubt as to whether you are following the rules. That is appropriate. So too I found in the name of R. Shereira Gaon, z''l, who answered and said: that which R. Sa'Adiya Gaon said that the prayer leader should not recite the line of Ohr Chodosh is not a practice that we follow. In the two Yeshivos of Babylonia we have always included the line of Ohr Chodosh, etc. In that line we are not referring to the light of the six days of creation that was hidden but instead we are referring to light in general. However, if one chooses to omit the line, he has not done anything wrong.

Source 17

תשובות רב נמרונאי גאון – ברודי (אופק) אורח חיים סימן יח– יש מקומות שאומר לעושה אורים גדולים ואור חדש בציון תכין כדבר שנאמר (יש' ם, א) קומי אורי כי בא אורך ובדברי קודשך כתוב לאמר (תה' קיח, כז) א–ל ה' ויאר לנו ברוך אתה י' יוצר המאורות. ולא יתכן לחתום על אור העתיד כי אם על אור הבריאה, דאמרינן בערבי פסחים (פסחים קד רע"א) שצריך לסמוך בחתימה מעין פתיחה ומעין חתימה, ולכך צריך לומר אחר המקראות והתקין מאורות לשמוח עולם – ברוך אתה י' יוצר מאורות לשמוח עולם – ברוך אתה י' יוצר המאורות. וכן כתב רב סעדיה גאון ז"ל ורב נמרונאי ז"ל.

Translation: There are places that close the Bracha of Yotzer Ha'Moros as follows: L'Oseh Orim Gedolim V'Ohr Chodosh B'Tzion Tachin as it is written: (Yeshayahu 60, 1) Kumi Ori Ki Vah Oreich and in Your scriptures it is said: (Tehillim 118, 27) Kail Hashem V'Yaer Lanu. Baruch Ata Hashem Yotzer Ha'M'Oros. It is not appropriate to close with a reference to the light that will shine in the future but only about the light of creation, as we learned in the last chapter of Maseches Pesachim (on the top of Maseches Pesachim 104a) that the closing words and opening words must match each other and the theme of the closing Bracha. That is why it is good to add after the verses the following: V'Hiskin M'Oros Lis'Mo'Ach Olam-others say: V'Tikein M'Oros Lis'Mo'Ach Olam. Baruch Ata Hashem Yotzer Ha'M'Oros. So wrote R. Saadiya Gaon, z"l and so also R. Natroni.

Source 18-תפלה ומנהגי תפלה ארץ ישראליים בתקופת הגניזה, Ezra Fleischer, p. 56

ַכד] אֲשֶׁר פְּרוב חָכְמָה/צַּרוּלָה דְּרֵשׁ/הֵּכִין אְהִתְּקִין/אָּר חֲמָתוּ טִפְּחָה יְמִינוֹ/כּוֹכְבֵי לְבָנָה/מְאוֹר נֵירוֹ/סַךּ עוֹלָמוֹ פּוֹצָלֵי צֶדֶק/קְרוֹבֵי רַחֲמָיו/שִׁיר הִּשְׁבָּחוֹת/שׁוֹרְרוּ לְמַלְכֵּם

> ככתוב קומי אורי כי בא אורך וכבוד יי עליך זרח (יש' ס:א)

ברוך אתה יי יוצר המאורות

Source 19-היוצרות, Ezra Fleischer, p. 35

[א] אַל יְיָ / נַיָּאֶר לָנוּ / מְאוֹר צִדְקְךּ / לְצִיּוֹן תַּצְמִיחַ

<רוך יוצר המאורות>

עַלִינוּ / מְבָּל צָרָה וְיָגוֹן / מְבַחֵם עַלֵינוּ / מְבָּל צָרָה וְיָגוֹן / מְּמֵלֵט בּּלְינוּ / מְבָּל צָרָה וְיָגוֹן / מְמַלֵּט בּ

< גרוך אוהב <עמו ישראל

ַ עַל מַחַץ בְּכוֹרִים / וְעַל קְרִיעַת פֶּלֶג / וְעַל יְצִיאַת נוֹף / שּוֹרְרוּךְ 3 עמוּסִים

בגילה וג

- עושה פֶּלֶא / צְשֵּה לָנוּ פֶּלֶא / כַּצְשׁוֹתְךּ פֶּלֶא / בֵּין גַּלֵי יָם 4
- זה צור יש<ענו> קים זעד / דְּבָרְךְּ אֱמֶת / מְדַבֵּר לְיהוֹשִׁיעַ׳ / וּלְךְּ הַיְשׁוּעָה 5 לְעוֹלָם זָעֶד / דְּבָרְךְ

ב<רוך> צור ישראל וגואלו

כרגיל כמעט בכל קטעי הגניזה — אין הפיוט מובא בהקשרו הליטורגי המלא. פתיחת הברכה הראשונה (׳ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל׳, ואולי גם ׳אור עולם׳ וכו׳), וכן התחנות הקבועות, אינן מועתקות במלואן. אלא רק נרמזות: הטכסט נועד התחנות הקבועות, אינן מועתקות הללו על בוריין וידע להוסיפן מלכו. אבל להיקרא מפי חזן שהכיר את הלשונות הללו על בוריין וידע להוסיפן מלכו. אבל ציון מועט להן הובא, כדי להזכיר לו לשלבן במקומותיהן.

Translation: As is the case concerning almost all the Geniza fragments-the Piyutt is not always presented together with the entire fixed text that it is linked to. In this case, you do not find that the opening Bracha of Yotzer Ohr, etc. nor the line of Ohr Olam, etc., if it was to be recited, are presented nor is the majority of the fixed text. All that you find is an allusion to portions of the fixed text. The reason for the omission is that the text we are looking at was prepared for the benefit of the prayer leader who it was presumed already knew well the fixed text and could complete the prayer text on his own. In place of the fixed text ways of remembering the fixed text were inserted as to guide the prayer leader as to where within the text to add the Piyuttim.

Source 20-היוצרות, Ezra Fleischer, p. 35

הרמזים לתחנות הקבועות אינם של הפייטן הקדום. כמובן. אלא של המעתיק המאוחר. מן העובדה שציון הכרכה השנייה היא יב<רוך> אוהב׳ כפי שהיה מקובל בעיקר בארץ ישראל. ולא יהבוחר בעמו ישראל באהבה׳ כפי שנקבע בבבל, וכן מהעובדה שציון הברכה האחרונה הוא יצור ישראל וגואלו׳ כנוסח בני ארץ ישראל. ולא יגאל ישראל׳ כנוסח בני בבל, אין ללמוד על המחבר שהיה בן ארץ ישראל. אלא רק על המעתיק ששימש, כנראה, קהילה כואת." אבל ממה המחבר שהיה בן ארץ ישראל. אלא רק על המעתיק ששימש, כנראה, קהילה כואת." אבל ממה

Translation: The references to the fixed text may not necessarily match the text that the author was accustomed to reciting. Instead it could be the text that the copyist was accustomed to reciting. In other words, simply because the Bracha ending for the second Bracha was Oheiv Amo Yisroel, the version recited as part of Minhag Eretz Yisroel and not Ha'Bochair B'Amo Yisroel B'Ahava as it was recited as part of Minhag Bavel and that the last Bracha is presented as Tzur Yisroel V'Goalo, the version recited as part of Minhag Eretz Yisroel and not Ga'Al Yisroel, as it was recited as part of Minhag Bavel, should not be interpreted as proving that the author of the Piyutt practiced Minhag Eretz Yisroel. It is more appropriate to interpret what is found here as representing that the copyist was duplicating this page for the benefit of a synagogue that followed Minhag Eretz Yisroel.

Source 21-היוצרות, Ezra Fleischer, p. 36

שנאמר בטור הראשון של השיר 'מאור צדקך לציון תצמיח' משתמע בהחלט שהפייטן (ולא המעתיק) כבר הכיר נוסח קבע שבו נתנסחה במקום הזה תפילה לקב"ה שיאיר אודו על ציון." זה הכלל: כל הנאמר בלשון הפיוט מלמד על הפייטן ומנהג מקומו וזמנו. ואילו כל הנרמז בכתב היד מחוץ לפיוט מעיד על המעתיק בלבד. לעתים קרובות מאוד עולות מן הפיוטים ומן ההערות המצורפות אליהם עדויות סותרות.

Translation: But from the first line of the Piyutt; i.e. out of the light of Your justice, re-establish Tzion, it appears with some certainty that the author of the Piyutt, and not the copyist, was already familiar with a fixed text which provided at this point a prayer to G-d that He once again shine His light over Tzion. This is the rule: whatever is said in poetic language reveals information about the author of the Piyutt. Anything found outside of the poetic lines, provides you information about the copyist. On some occasions, therefore, you will find fragments in which there are contradictions between the words of the poem and the words of the fixed that surround the lines of the poem, in terms of determining which Minhag is being represented.

Source 22-היוצרות, Ezra Fleischer, p. 36, footnote 9

לאירופה, יתד עם הפיוטים. עיין על כך לחלן עם הכו. עקבות של נוסחות קבע קדומים עולים לעתים קרובות למדי מקטעי הפיוט שנועדו להחליפם. הפיסקה יאור חדש על ציון תאיר ונוכה כולנו מהרה לאורו' מצייה בנוסחי להחליפם. הפיסקה יאור חדש על ציון תאיר ונוכה כולנו מהרה לאורו' מצייה בנוסחי התפילה האשכנזיים: רב סעדיה נאין התנגד בתוקף לאמירתה, כידוע. עיין י"מ אלבוגן. עיונים, 23: נ' וידר. Saadia Studies. מאנצ'סטר 1943, 254 ואילך: הנ"ל, 'פדקים בתולדות התפילה והברכות', סיני, עז (תשל"ה), עמ' קטו ואילך, ובספרות הרשומה שם. בתולדות התפילה מביא את העדות העקיפה הקדומה ביותר למציאות הפיסקה בנוסח הקבע.

Translation: Traces of the wording of early fixed texts can often be unearthed from paragraphs of piyuttim that were designed to be substitutes for the fixed text. The line "Ohr Chodosh... is found in versions of the Ashkenazic right; R. Sa'Adiya Gaon objected firmly to the line being recited, as is well documented; see

$\mathcal{I}$
Elhogen, Iyunim, 23; N. Wieder, Saadia Studies, Manchester, 1943, pp. 254, et. al. and in the literature cited there. It appears that this piyutt reveals very early circumstantial evidence that the line of Ohr Chodosh was part of the fixed text of this Bracha.